

KAMENEVIN ESIINTYMISESTÄ TpKK:ssa TUKHOLMAN KONFERENSSIN JOHDOSTA ⁷⁰

Tov. Kamenevin puhe, jonka hän piti elokuun 6 päivänä TpKK:ssa Tukholman konferenssin johdosta, ei voi olla aiheuttamatta vastustusta puolueelleen ja periaatteilleen uskollisten bolshevikkien taholta.

Heti puheensa ensimmäisessä lauseessa tov. Kamenev teki muodollista laatua olevan ilmoituksen, joka antaa hänen esiintymiselleen suorastaan pöyristyttävän luonteen. Tov. Kamenev teki varauksen, että hän puhuu henkilökohtaisesti omasta puolestaan, että „puolueryhmämme ei ole pohtinut tätä kysymystä”.

Ensiksikin, mistä alkaen erilliset jäsenet järjestyneessä puolueessa puhuvat tärkeistä kysymyksistä „henkilökohtaisesti omasta puolestaan”; kun kerran puolueryhmä ei ollut kysymystä käsitellyt, ei tov. Kamenevilla ollut oikeutta esiintyä. Tämä on ensimmäinen johtopäätös hänen omista sanoistaan.

Toiseksi, mikä oikeus tov. Kamenevilla oli unohtaa, että on olemassa puolueen Keskuskomitean päätös Tukholman konferenssiin osallistumista vastaan. Ellei tätä päätöstä ole kumottu edustajakokouksessa tahi Keskuskomitean uudella päätöksellä, niin se pysyy lakina puolueelle. Jos se on kumottu, niin tov. Kamenev ei olisi voinut olla mainitsematta siitä, ei olisi voinut puhua menneessä ajassa: „me bolshevikit olemme tähän asti suhtautuneet kielteisesti Tukholman konferenssiin”.

Johtopäätös on taaskin se, että Kamenev, paitsi ettei hänellä ollut oikeutta esiintyä, jopa suorastaan rikkoi puolueen päätöstä, puhui suorastaan puoluetta vastaan, yritti tehdä tyhjäksi puolueen tahdon sillä, ettei maininnut sanal-

lakaan häntä velvoittavasta Keskuskomitean päätöksestä. Ja kuitenkin sanottu päätös oli aikanaan julkaistu „Pravdassa” ja vieläpä oli lisätty, että puolueen edustaja poistuu Zimmerwaldin konferenssista, jos mainittu konferenssi asetuu Tukholman konferenssiin osallistumisen kannalle*.

Kamenev esitti väärin bolshevikkien „entisen” kielteisen kannan perustelut Tukholman konferenssiin osallistumisen suhteen. Hän vaikenä siitä, että siellä tulevat olemaan mukana sosioli-imperialistit ja että kanssakäyminen sellaisten kanssa on häpeäksi vallankumoukselliselle sosiolidemokraatille.

Meidän on tunnustettava, niin murheellista kuin tämä tunnustaminen onkin: Starostin, joka sotkee asioita paljon ja useasti, on ilmaissut vallankumouksellisten sosiolidemokraattien näkökannan tuhat kertaa paremmin, oikeammin ja arvokkaammin kuin Kamenev. On häpeällistä ja petturimaista ryhtyä neuvotteluihin sosioli-imperialistien kanssa, ministerien kanssa, Venäjällä tehtyjen pyövelintekojen edesauttajien kanssa. Silloin ei maksa enää puhuakaan internationalismista.

Kamenevin perustelut, joilla hän puolusti Tukholmaa koskevan kantamme „muuttumista”, ovat naurettavan heikkoja.

„Meille kävi selväksi”, Kamenev lausui, „että tästä (??) hetkestä Tukholma lakkaa (??) olemasta sokeana aseena imperialististen valtioiden käsissä.”

Tuo ei ole totta. Ei esitetty yhtään ainoata tosiasiaa, eikä Kamenev voinutkaan esittää mitään pätevää. Jos englantilais-ranskalaiset sosioli-imperialistit eivät mene, mutta saksalaiset menevät, niin onko se mikään periaatteellinen muutos?? Voidaanko sitä internationalistin kannalta yleensäkin pitää muutoksena? Onko Kamenev todellakin jo „unohtanut” puolueemme konferenssin päätöksen (huhtikuun 29 päiväältä) täysin samankaltaisesta tapauksesta tanskalaisen sosioli-imperialistin suhteen?

„Tukholman ylle”, Kamenev sanoi lehtien tietämän mukaan edelleen, „on kohoamassa laajapohjainen vallankumouksellinen lippu, jonka alle maailman proletariaatin voimat kokoontuvat.”

---

* Ks. Teokset, 24. osa, s. 383. *Toim.*

Tuo on mitä tyhjintä jaarittelua Tshernovin ja Tseretelin tyyliin. Se on huutava valhe. Ei vallankumouksellinen lippu, vaan lehmäkauppojen, sopimusten, sosiali-imperialistien armahduksen, anastettujen alueiden jakoa koskevien pankkiirineuvottelujen lippu, — sellainen lippu on toden teolla kohoamassa Tukholman ylle.

Ei voida sietää, että internationalistien puolue, joka on koko maailman edessä vastuussa vallankumouksellisesta internationalismista, tahrisi maineensa suhtautumalla kei-mailevasti venäläisten ja saksalaisten sosiali-imperialistien edesottamuksiin, Tshernovien, Skobelevien ja kumpp. por-varillisen imperialistisen hallituksen ministerien edesotta-muksiin.

Olemme päättäneet rakentaa III Internationalen. Mei-dän on se tehtävä kaikista vaikeuksista huolimatta. Ei askeltakaan taaksepäin, sosiali-imperialistien ja sosialis-min loikkarien välisiin sopimuksiin!

„Proletari“ № 3,
elokuun 29 (16) pnä 1917
Allekirjoitus: N. L e n i n

Julkaistaan „Proletari“ lehdessä
tekstin mukaan
